

For det andet er forordning (EØF) nr. 4064/89 blevet tilsidesat: Betingelserne for at forbyde sammenslutningen vedrørende Bertelsmann/Kirch/Premiere/DF1/DSF er ikke opfyldt, fordi sammenslutningen ikke ville medføre en ændring af stillingen på markedet. Endvidere er også sammenslutningen vedrørende BetaDigital blevet forbudt med urette, ligesom heller ikke forbuddet mod sammenslutningen vedrørende BetaResearch kan opretholdes. I forbindelse med dette forbud savnes den efter EF-traktatens artikel 190 nødvendige begrundelse.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte senest burde have tilladt sammenslutningen, efter at deltagerne i sammenslutningen havde erklæret sig villige til at give tilsagn, der såvel på det tekniske område som med hensyn til programrettighederne muliggjorde og fremmede enhver form for konkurrence fra tredjemand.

Sag anlagt den 2. august 1998 af Claude Bochu mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-123/98)

(98/C 312/44)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. august 1998 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Claude Bochu, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel og Françoise Parmentier, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afgørelse om udnævnelse af sagsøgeren som tjenestemand på prøve, for så vidt sagsøgeren herved blev indplaceret i lønklasse 7, første løntrin.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger under den administrative procedure.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tidligere midlertidig ansat i lønklasse B 3, og som efter at have bestået den interne udvælgelsesprøve KOM/A/16/93 blev udnævnt i kategori A, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om at indplacere ham i lønklasse A 7, første løntrin.

Han anfører indledningsvis, at den anfægtede afgørelse henviser til vedtægtens artikel 1, 2, 4, 29, 30, 31, 32 og 34. Afgørelsen indeholder altså ingen formel henvisning til vedtægtens artikel 46, stk. 3, skønt alene denne bestemmelse finder anvendelse på tjenestemænd, der efter at have bestået en udvælgelsesprøve overgår til en højere kategori.

Kommissionen må derfor efter sagsøgerens opfattelse enten have anvendt denne bestemmelse, hvorfor Kommissionen bør angive grundene til, at bestemmelsen anvendtes på sagsøgeren, der som midlertidigt ansat første gang indtrådte i »gruppen« af tjenestemænd, eller vedtægtens artikel 31 og 32, hvorfor Kommissionen bør angive grundene til, at den overhovedet ikke har taget hensyn til sagsøgerens næsten 13 års erhvervede faglige erfaring inden hans tiltrædelse som tjenestemand.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren desuden anført følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 4, 7, 31 og 32, for så vidt som vedtægtens artikel 32 i henhold til fællesskabsrettens praksis omhandler udnævnelsen af en ansat, der første gang indgår i gruppen af Fællesskabernes tjenestemænd efter en ansættelsesprocedure. Formålet med vedtægtens artikel 46, som tilsyneladende udgør hjemlen for den anfægtede afgørelse, er derimod at regulere forfremmelsen af Fællesskabets ansatte, som allerede er tjenestemænd.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten som omhandlet af vedtægtens artikel 25. Denne begrundelse er så meget mere nødvendig i dette tilfælde, som proceduren med henblik på ansættelse i den omtvistede stilling først alene tog sigte på tjenestemænd i lønklasse A 4, hvorved sagsøgte forudsætningsvis havde erkendt, at stillingens særlige behov nødvendiggjorde ansættelse af en tjenestemand i denne lønklasse.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen er baseret på et klart fejlskøn, en tilsidesættelse af omsorgspligten og af principperne om god forvaltning og administration. Han anfører herved, at hverken Indplaceringsudvalget eller Generaldirektorat IX på noget tidspunkt under ansættelsesproceduren kontaktede Generaldirektorat XI med henblik på yderligere oplysninger om tjenestens særlige behov, hvilket indebar, at ansættelsesmyndigheden ikke rådede over nogen oplysninger, som gjorde det muligt for den at vurdere, om tjenestens særlige krav nødvendiggjorde ansættelse af sagsøgeren i en anden lønklasse end den laveste. Ansættelsesmyndigheden har desuden hverken taget hensyn til sagsøgerens erfaring efter universitetsseksamen på over otte år, eller de vigtige arbejdsopgaver, han havde udført i Kommissionens tjeneste.

Sag anlagt den 2. august 1998 af Corrado Politi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

(Sag T-124/98)

(98/C 312/45)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. august 1998 anlagt sag mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut af Corrado Politi, Torino (Italien), ved advokaterne Jean-Noël Louis, Ariane Tornel og Françoise Parmentier, Bruxelles, og med valgt adresse i